ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΡΙΤΗ
2
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1965
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ ΕΤΟΣ Κ΄
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6135

Ἀφίχθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ Βελιγράδιον

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΝ

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΧΩΡΟΝ;

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι μεταξὺ τῶν θεμάτων ποὺ θὰ συζητηθοῦν θὰ περιλαμβάνεται ὁπωσδήποτε καὶ τὸ Κυπριακὸν πρόβλημα

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 1.—Τὴν 1ην μ. μ. προσεγειώθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Γιουγκοσλαβικῆς πρωτευούσης τὸ εἰδικὸν ἀεροπλάνον τὸ φέρον τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν κ. Γ. Παπανδρέου καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κωστόπουλον, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν σήμερον (χθὲς) ἐπίσημον τετραήμερον ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

Τοὺς Ἕλληνας ἐπισήμους ὑπεδέχθησαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. Στάμπολιτς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πόποβιτς, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου κ. Ζέκοβιτς, ὁ κ. Μίντζεφ, μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου, ὁ δήμαρχος τοῦ Βελιγραδίου καὶ πολλαὶ ἄλλαι Γιουγκοσλαβικαὶ προσωπικότητες. Ἐπίσης παρέστησαν ὁ ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Καμπαλούρης καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις Γιουγκοσλάβος πρεσβευτὴς κ. Ντάπτσεβιτς.

Ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργός, ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Στάμπολιτς, ὁ ὁποῖος ηὐχήθη εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐπισήμους τὸ «ὡς εὖ παρέστησαν», εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Πρόεδρε, ἐπὶ τῇ ἀφίξει μου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἐπιθυμῶ νὰ ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὴν χώραν αὐτήν, μὲ τὴν ὁποίαν τόσοι μᾶς συνδέουν δεσμοί. Ἐπίσης ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν εἰλικρινῆ μου χαράν, διότι μοῦ παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ συναντηθῶ μὲ τὸν ἔξοχον ἡγέτην σας, τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας στρατάρχην Τίτο, καθὼς καὶ μετὰ τῶν συνεργατῶν σας, κύριε πρόεδρε τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου.

»Φρονῶ, ὅτι αἱ προσωπικαὶ ἐπαφαὶ μεταξὺ τῶν κυβερνώντων δύο γείτονας χώρας, ὡς ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία, αἵτινες συνδέονται διὰ φιλικῶν σχέσεων καὶ αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὁλόκληρον παρελθὸν κοινῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης, εἶναι χρήσιμοι καὶ συντελοῦν εἰς τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν καὶ ἐκτίμησιν.

»Ἡ ἐπίσκεψίς μου εἰς τὸ Βελιγράδιον — κατέληξεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς — εἶναι μία ἀκόμη ἐπιβεβαίωσις τῶν αἰσθημάτων φιλίας, ἅτινα ἡ Ἑλλὰς ἀνέκαθεν τρέφει πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβίαν».

Ἐν συνεχείᾳ, οἱ Ἕλληνες ἐπίσημοι ἐπεβιβάσθησαν αὐτοκινήτων καὶ κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Ντεβινιέ, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἔπαυλις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ φιλοξενηθοῦν ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Παπανδρέου κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου εἰς Ἀβάλαν, τοποθεσίαν εὑρισκομένην ἐπὶ ὑψώματος εἰς ἀπόστασιν 12 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Βελιγραδίου.

Τὴν 8ην ἑσπερινὴν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἡ ἀκολουθία του παρεκάθησαν εἰς γεῦμα, παρατεθὲν πρὸς τιμήν των ὑπὸ τοῦ κ. Στάμπολιτς εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Αἱ ἐπίσημοι Ἑλληνο - Γιουγκοσλαβικαὶ συνομιλίαι, συμφώνως πρὸς τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα, θὰ ἀρχίσουν αὔριον (σήμερον).

ΙΤΑΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ

ΡΩΜΗ, 1.— Τὸ Ἰταλικὸν πρακτορεῖον εἰδήσεων «Ἄνσα», σχολιάζον τὴν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ εἰς Βελιγράδιον, μετοδίδει τὰ ἑξῆς:

«Τὸ γεγονὸς τῆς ἐπισκέψεως, κατὰ τοὺς παρατηρητὰς τῆς Γιουγκλασσικῆς πρωτευούσης, ἔχει μεγάλην βαρύτητα, διότι σημειώνει τὴν προσέγγισιν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ ἀνοίγει τὴν θύραν διὰ μίαν εὐρυτέραν καὶ βαθυτέραν ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν ἰθυνόντων τῶν δύο Κυβερνήσεων.

Κατὰ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους, προβλέπεται ὅτι, μεταξὺ τῶν ἄλλων, θὰ συζητηθῇ καὶ τὸ Κυπριακόν.

Σχετικῶς, τὸ Ἰταλικὸν πρακτορεῖον ὑπενθυμίζει, ὅτι ἡ Γιουγκοσλαβικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ὑποστηρίξει ἀπροκαλύπτως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διασκέψεως τῶν ἀδεσμεύτων χωρῶν, τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, εἰς Κάϊρον, τὴν ἀρχικὴν τῆς αὐτοδιαθέσεως τῆς Κύπρου καὶ εἶχε πρωτοστατήσει εἰς τὴν λῆψιν σχετικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν 42 ἀδεσμεύτων χωρῶν.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ
ΤΩΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 1.— Ἡ ἐφημερὶς «Μπόρμπα», ἀναφερομένη εἰς τὰς Ἑλληνο - Γιουγκοσλαβικὰς συνομιλίας, ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν, ὅτι αὗται θὰ δώσουν νέαν ὤθησιν εἰς τὰς σχέσεις καλῆς γειτονίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἐσημείωσαν πρόοδον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ
καὶ κρίσεις ἀπὸ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Εὐαγγ. Παπανούτσου

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντά,

Παρηκολούθησα τὴν διάλεξιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Παπανούτσου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου, μὲ μεγάλην περιέργειαν, λόγῳ τοῦ τελευταίως ἐγερθέντος θορύβου, ἀλλὰ καὶ μὲ οὐσιαστικὸν ἐνδιαφέρον, ἵνα διαπιστώσω, ἰδίοις ὠσίν, ἐὰν ἔχωνται ἀληθείας αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτιάσεις.

Βέβαια, δὲν εἶμαι εἰδήμων τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ θεολογικῶν πραγμάτων. Ἀλλά, ὡς χριστιανός, ἔχων συνείδησιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μου, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἀπῆλθον ἐκεῖθεν μὲ ἀρκετὰς ἀπορίας.

Ἱκανοποιήθην μὲν ἀκούων τὸν βαθυστόχαστον μελετητήν, τὸν εὐχερῶς χειριζόμενον τὸν λόγον διανοούμενον, ἀκόμη τὸν κήρυκα ἀνθρωπιστικῶν ἰδεῶν. Ὅμως, ἀπογοητεύθην ἀκούων τὸν θεολόγον κ. Παπανοῦτσον. Καὶ τοῦτο, διότι ἔμεινα μὲ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι διωλίσθησεν, ἀποφυγὼν ἐσκεμμένως νὰ λάβῃ θέσιν ἐπὶ θεμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν τὸν συνέφερε νὰ ἀποκαλύψῃ τὰς ἰδέας του. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς ὀπισθοβουλίαν ἐὰν ἐγένετο τοῦτο, πάλιν ὑπῆρξε λάθος του.

Συγκεκριμένως, ἡ ὁμιλία παρουσίασεν ἀρκετὰς ἀσαφείας καὶ ἐλλείψεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπισημαίνομεν δύο:

Πρῶτον: Ἐστηρίχθη μονομερῶς καὶ περιεστράφη κατὰ κόρον καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ κοινωνικὸν σκέλος τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

Ἀναμφιβόλως, ἡ ἀγάπη ἀποτελεῖ τὴν «καινὴν ἐντολήν», κατέχουσα ὅλως διακεκριμένην θέσιν εἰς τὰς σελίδας τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὅμως, εἶναι ἀναμφίβολος καὶ ἡ μεγίστη ἀξία τοῦ ἑτέρου σκέλους, τὸ ὁποῖον συνδέει πάντα ἀγαπῶντα χριστιανὸν μὲ τὸν Θεόν. Τοῦτο, θεώμενον ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, λέγεται πίστις, καὶ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, Χάρις. Δικαίως, ὅθεν, πλὴν ματαίως, ἐπεριμέναμεν νὰ ἀκούσωμεν ἔστω δύο λέξεις διὰ τὴν θεμελιώδη σημασίαν αὐτοῦ. Ἀπεσιωπήθη παντελῶς, παρ' ὅλον ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἔχουν ἀποτεθῆ αἱ ἐλπίδες σωτηρίας τοῦ πλήθους τῶν ματαίως μοχθούντων νὰ φθάσουν διὰ τῆς ἀγάπης εἰς τὴν τελείωσιν καὶ δικαίωσιν. Ἀλλά, ἐὰν ὁ χριστιανισμὸς ἦτο μόνον ἀγάπη καὶ ὄχι «καὶ» ἀγάπη, διατί νὰ βαπτιζώμεθα; Μήπως διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν μίαν ἐπισήμανσιν τοῦ θρησκεύματος, ἀναγκαίαν μόνον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δελτίου ταυτότητός μας; Διατί νὰ προσερχώμεθα εἰς τὸ μυστήριον τῆς θείας Κοινωνίας ἢ νὰ ἐκκλησιαζώμεθα, ἐκζητοῦντες τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ;

Μάλιστα, ἐν ἀρχῇ τῆς ὁμιλίας, ἐλέχθη ὅτι ἀληθὴς χριστιανισμὸς δὲν εἶναι τὸ «Κύριε, Κύριε, ἀλλὰ τὸ ἔργον». Ἡμεῖς, ἐν τούτοις, μὲ ὅσα θρησκευτικὰ ἐδιδάχθημεν, γνωρίζομεν ὅτι εἶναι τόσον τὸ Κύριε, Κύριε, ὅσον καὶ τὸ ἔργον, καὶ δι' αὐτὸ ὁ Παῦλος ζητεῖ ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς «πίστιν δι' ἀγάπης ἐνεργουμένην». Χωρὶς τὴν ἐκ τῆς πίστεως χάριν τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἑπόμενον τὸ ἔργον νὰ χωλαίνῃ, διότι μόνον διὰ τοῦ φωτισμοῦ αὐτῆς κατορθώνει νὰ ἀνακαλύψῃ ὁ ἄνθρωπος πλήρη καὶ αὐθεντικὸν κώδικα ἠθικῆς, πρὸς δὲ ἀποκτᾷ τὴν δύναμιν διὰ τὴν ἐφαρμογήν τούτου.

Ἄλλως τε, ἐπὶ τοῦ προκειμένου μία ἐνδοσκόπησις ὑπὸ παντὸς ἀμφιβάλλοντος εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα, διότι θὰ ἀποδείξῃ περιτράνως, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ σταθῇ ἀνέτως καὶ ἐπὶ πολὺ στηριζόμενος μόνον εἰς τὸν ἕνα πόδα του. Ποῖος ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι θεωρεῖ ἑαυτὸν ἀσφαλῆ ἐκ μόνων τῶν ἔργων του, ὥστε νὰ ἀναπαυθῇ ἐπ' αὐτῶν;

Ἀνεξαρτήτως δὲ τῶν ἐκτεθέντων καὶ διὰ νὰ δώσωμεν ἐκ τῶν χριστιανικῶν πραγμάτων ἀπτὴν ἀπόδειξιν τῆς Χάριτος, ἥτις τόσον ἠγνοήθη κατὰ τὴν ὁμιλίαν, ἐρωτῶμεν: Πῶς ἐσώθη ὁ συσταυρωθεὶς μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ληστής; Ποίας ἀνθρωπιστικὰς περγαμηνὰς καὶ ποίαν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ; Καὶ ὅμως, διὰ τῆς μετανοίας ἐπεστράτευσε τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ μετεφέρθη ταχύτερον καὶ τοῦ πλέον ταχυπλόου πυραύλου εἰς τὸν Παράδεισον.

Δεύτερον: Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, γεννᾶται, ἐν συνεχείᾳ, ἡ ἑξῆς ἀπορία: Μήπως, θὰ ἐλέγομεν ἡ προκλητική, παράλειψις προβολῆς μετὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς σωτηριώδους Χάριτος, ἐγένετο διὰ νὰ παρακαμφθῇ τὸ ὑπερφυσικὸν στοιχεῖον τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸ ὁποῖον τόσον ἐνοχλεῖ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ἀθρήσκου ἠθικῆς; Μήπως διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐπεδίωξεν ὁ ὁμιλητὴς νὰ ἀποφύγῃ τὸν σκόπελον ὁμολογίας τῆς θείας προελεύσεως τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς θεανδρικῆς φύσεως τοῦ Χριστοῦ; Δὲν γνωρίζομεν. Ὅμως ὡρισμέναι ἐκφράσεις του μᾶς δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ὑποθέσωμεν.

Ἐλέχθη π. χ., μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι ἄνευ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ «ἀκεραιωθῇ» καὶ νὰ «οὐσιωθῇ» ὁ χριστιανισμός. Ὡσάν, δηλαδή, νὰ μὴ εἶχον αὐθύπαρκτον τελειότητα αἱ ἐξ ἀποκαλύψεως ἀλήθειαι καὶ οὕτω γυμναὶ οὖσαι, ἀνέμενον νὰ ἐνδυθοῦν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας. Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀπετέλεσε τελεσφόρον μέσον ἐξαπλώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ. Καὶ μάλιστα, ὡς Ἕλληνες, ὑπερηφανευόμεθα δι' αὐτό. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἕως τοῦ ἰσχυρισμοῦ περὶ ἐξαρτήσεως τῆς «ἀκεραιώσεως» καὶ «οὐσιώσεως» τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ἀπόστασις εἶναι τόσον μεγάλη, ὅση ἡ ἀπόστασις μεταξὺ ἀνθρωπίνων σκέψεων καὶ βουλῶν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ χριστιανισμός, εἴτε τὸ θέλομεν, εἴτε δὲν τὸ θέλομεν, εἶναι θεία ἀποκάλυψις, φῶς ἐξ οὐρανοῦ καὶ δὴ φῶς αὔταρκες ἐξ ἑαυτοῦ.

Ἀκριβῶς δέ, ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ἀπὸ τότε ὁ Χριστὸς τὰς ἐγωϊστικὰς ἀνθρωπίνους διαθέσεις προβολῆς, ἔλαβεν ἀρκετὰ μέτρα διὰ νὰ προστατεύσῃ τοὺς ὀπαδούς του ἀπὸ τὸν πειρασμὸν τῆς οἰήσεως καὶ τὴν συνήθειαν νὰ οἰκειοποιοῦνται τὰς ξένας ἐπιτυχίας. Πῶς ἄλλως νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ προτίμησιν τῶν ἀπαιδεύτων ἁλιέων τῆς Τιβεριάδος, ἀντὶ τῶν σοφῶν καὶ μορφωμένων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τοὺς ὁποίους κάλλιστα ἠδύνατο νὰ προσεταιρισθῇ; Εἶναι ὑπερβέβαιον, ὅτι ἐπροτιμήθησαν τότε τὰ «μωρά», τὰ «ἀγενῆ», τὰ «ἐξουθενωμένα», ἵνα πεισθοῦν οἱ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἀμφιβάλλοντες, ὅτι ὁ χριστιανισμός, καίτοι ἐχρησιμοποίησεν ἀποδοτικῶς τὴν γηΐνην ἀριθμητικὴν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην διανόησιν, δὲν ἐξηρτήθη ὅμως ἐξ αὐτῶν. Δὲν ἔχει ἀνάγκην ξένης ἐπικουρίας διὰ νὰ «ἀκεραιωθῇ» καὶ «οὐσιωθῇ». Καὶ ὄντως, κατὰ τὴν νικηφόρον διεξαγωγὴν τῶν πρώτων καὶ σημαντικῶν πνευματικῶν ἀγώνων, δὲν ἐχρειάσθη οὔτε μόρφωσις, οὔτε «βαλάντιον καὶ πήρα». Ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς μετέπειτα μάχας, διὰ τῶν ὁποίων ἐσαγηνεύθη ἡ οἰκουμένη, δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς ὅσους λέγονται χριστιανοὶ τὴν «Πεντηκοστήν».

Ὅθεν, ἀδικαιολόγητος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπῆρξεν ἡ παράλειψις καὶ ἁπλῆς ἔστω μνείας τοῦ φωτισμοῦ, ὡς ἐπίσης τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τῆς Χάριτος καὶ τοῦ ἐν γένει ὑπερφυσικοῦ στοιχείου, κατὰ τὴν εὐρέως γενομένην ὑπὸ τοῦ ὁμιλητοῦ ἀνάπτυξιν τῶν ὄντως τεραστίων δυνατοτήτων, τὰς ὁποίας ὁ χριστιανισμὸς προσφέρει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ ὅμως, ἄνευ τῆς Χάριτος, μὲ μόνον τὰ ἔργα, εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ὀπισθοδρομοῦμεν κατὰ δύο χιλιάδας ἔτη καὶ φθάνομεν εἰς τὴν πρὸ Χριστοῦ ἐποχήν, χωρὶς τοὐλάχιστον νὰ διαθέτωμεν τὰ ἐλαφρυντικὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀσφαλῶς δέ, οὐδεὶς χριστιανὸς εἶναι διατεθειμένος νὰ δεχθῇ τὴν προσβολήν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιζημίους συνεπείας ἐκ μιᾶς τοιαύτης πνευματικῆς ὀπισθοδρομήσεως.

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν
Φιλικώτατα
ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἰορδανία

Εἶναι προσκεκλημένος τοῦ βασιλέως Χουσεΐν

ΑΜΜΑΝ, 1.— Ὡς μεταδίδει τὸ πρακτορεῖον Ρώυτερ, ἡ ἐφημερὶς «Ἀλ Ντιφάα» πληροφορεῖται σήμερον ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος θὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὴν Ἰορδανίαν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς διευκρινίζει ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰορδανίας Χουσεῒν εἶχε προσκαλέσει τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν Ἰορδανίαν μετὰ τῆς Βασιλίσσης Ἄννης— Μαρίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶχεν ἀποδεχθῆ τὴν πρόσκλησιν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, δὲν εἶχε πάντως καθορισθῆ ἡ ἡμερομηνία διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην.

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΠΩΛΕΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗ ΨΩΜΙ ΣΤΑ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ

ΟΥΔΕΙΣ ΜΕΧΡΙ ΣΤΙΓΜΗΣ ΕΧΕΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΝ ΜΗΤΡΟΣ

ΣΙΔΝΕΫ, 1.— Ὡς πληροφορεῖ τὸ γερμανικὸν πρακτορεῖον εἰδήσεων, μία 37ἐτις μήτηρ εἰς τὴν Νέαν Νότιον Οὐαλλίαν ἀναζητεῖ ἀγοραστὴν διὰ νὰ πωλήσῃ τοὺς ὀφθαλμούς της εἰς τὴν ἀνώτερον κατὰ τὸ δυνατὸν τιμήν.

Πράγματι, ἡ Σίλλεϋ Μάνρο εἶπεν ὅτι εἰς τὸ ἀπεγνωσμένον αὐτὸ διάβημα προβαίνει λόγῳ τῆς ἀφορήτου πενίας τῆς οἰκογενείας της, κατόπιν τῆς ἀσθενείας της, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀδυνατεῖ νὰ ἀγοράσῃ τὸν καθημερινὸν ἄρτον τῶν τέκνων της.

Ἡ ἀτυχὴς μήτηρ προσθέτει ὅτι ἔχει ἀκούσει ὅτι μερικοὶ τυφλοὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ πληρώσουν μεγάλα ποσὰ διὰ νὰ ἀνακτήσουν τὴν ὅρασίν των.

Πάντως, μέχρι τῆς στιγμῆς, οὐδεὶς ἀπήντησεν εἰς τὴν πρότασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωσαν μεγάλην δημοσιότητα αἱ ἐφημερίδες.

ΩΣ ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗ

Ἡ Ἰαπωνία θὰ ναυπηγήσῃ ἀτομικὸ πλοῖο

Θὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν τὸν Μάρτιον τοῦ 1969

ΤΟΚΙΟ, 1.— Ἑπτὰ Ἰαπωνικὰ ναυπηγεῖα ἐκλήθησαν νὰ ὑποβάλουν μέχρι τῆς πρώτης Μαρτίου προσφορὰς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ πρώτου διὰ πυρηνικῆς ἐνεργείας κινουμένου πλοίου τῆς χώρας. Τοῦτο ἀνεκοινώθη σήμερον ὑπὸ τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀναπτύξεως Ἀτομικῆς ἐνεργείας.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωσιν τὸ διὰ πυρηνικῆς ἐνεργείας κινούμενον αὐτὸ πλοῖον, θὰ εἶναι ἐξερευνητικὸν ὠκεανοπόρον σκάφος 6.900 τόννων καὶ προβλέπεται ὅτι θὰ εἶναι ἕτοιμον τὸν Μάρτιον τοῦ 1969.

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΩΝΑΣΗ

ΑΘΗΝΑΙ, 1.— Κατὰ πληροφορίας ληφθείσας εἰς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ναυτιλιακοὺς κύκλους, ὁ ἐφοπλιστὴς κ. Ἀρ. Ὠνάσης διαπραγματεύεται μὲ ἀμερικανικὸν τραπεζικὸν συγκρότημα τὴν ἵδρυσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα Τραπέζης ναυτιλιακῆς πίστεως.

ΝΕΟΝ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΛΟΥΣΟΥΣ

Ἐκραγεῖσα χειροβομβὶς ἐφόνευσεν ἕνα μαθητὴν καὶ ἐτραυμάτισε τρεῖς

Δύο ἐκ τῶν τραυματιῶν παλαίουν μὲ τὸν θάνατον εἰς τὸ νοσοκομεῖον Πατρῶν

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗΣΑΝ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟΝ

Νέον τραγικὸν δυστύχημα, ἐπισυμβὰν εἰς Ἄνω Λουσοὺς Καλαβρύτων, κρατεῖ ἐν συγκινήσει ὄχι μόνον τὴν μικρὰν κοινωνίαν τοῦ χωρίου, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν τῶν Καλαβρύτων.

Πρόκειται διὰ τὴν ἔκρηξιν πεπαλαιωμένης χειροβομβίδος, ἥτις διεμέλισεν οἰκτρῶς ἕνα μαθητὴν καὶ ἐτραυμάτισεν ἄλλους τρεῖς.

Συγκεκριμένως, περὶ τὴν 4ην ἀπογευματινὴν χθές, ὁ μαθητὴς Παν. Ἰωάν. Νικολόπουλος, 8 ἐτῶν, ἀνεῦρεν εἰς φράκτην ἐντὸς τοῦ χωρίου μίαν χειροβομβίδα πεπαλαιωμένην. Ὁ μικρὸς ἐκάλεσεν ἀμέσως πλησίον του τοὺς φίλους καὶ συμμαθητάς του καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἡ ὁμήγυρις τῶν παιδιῶν ἤρχισε περιεργαζομένη τὸ ἄγνωστον δι' αὐτὰ ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον περιέκλειε τὸν θάνατον.

Ἡ χειροβομβίς, ἐκραγεῖσα, ἐφόνευσε τὸν ἀνευρόντα αὐτὴν παῖδα καὶ ἐτραυμάτισε σοβαρῶς τοὺς Ἀνδρ. Νικολόπουλον, 6 ἐτῶν, ἀδελφὸν τοῦ φονευθέντος, Γεώργ. Σωτ. Γκλαβάν, 5 ἐτῶν, καὶ Δημ. Θεοδ. Κουτρουμάνην, 5 ἐτῶν. Ἐκ τῶν συναθροισθέντων μαθητῶν οὐδὲν ἔπαθεν ὁ Βασ. Θεοδ. Κουτρουμάνης, 6 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξέθεσε τὸ γεγονὸς εἰς τὸν μεταβάντα καὶ διενεργοῦντα τὰς ἀνακρίσεις προσωρινὸν διοικητὴν ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Καλαβρύτων, ἀνθυπασπιστὴν κ. Χρ. Μάνδαλον.

Ἐκ τῶν τραυματισθέντων ὁ τελευταῖος διεκομίσθη καὶ νοσηλεύεται εἰς τὸ νοσοκομεῖον Καλαβρύτων, ἐγνώσθη δὲ ὅτι εὑρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου. Οἱ ἕτεροι δύο — Α. Νικολόπουλος καὶ Γ. Γκλαβᾶς — παρελήφθησαν ὑπὸ ἑλικοπτέρου τῆς 116 ἀεροπορικῆς βάσεως, μερίμνῃ τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς ἀντισμηνάρχου κ. Τζαβάρα, καὶ διεκομίσθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Πατρῶν. Ἐξ αὐτῶν ὁ Ἀνδρ. Νικολακόπουλος ἐπρόκειτο νὰ μεταφερθῇ τὴν νύκτα δι' ἀεροπλάνου «Ντακότα» εἰς νοσοκομεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ κατάστασις τῶν δύο παιδιῶν εἶναι κρίσιμος.

Ἐξ ἄλλου, περὶ τὸ μεσονύκτιον μετεφέρθη ἐκ Καλαβρύτων εἰς Πάτρας καὶ ὁ τρίτος τῶν τραυματισθέντων παίδων Δημ. Κουτρουμάνης.

Τὰ τραυματισθέντα παιδιὰ ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸ γενικὸν νοσοκομεῖον ὁ νομάρχης κ. Ἀρ. Κακούρης, ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς κ. Κοτσαλῆς, ὁ διευθυντὴς τῆς νομαρχίας κ. Καρακώστας καὶ ἄλλοι.

Τοὺς τραυματισθέντας μαθητὰς συνώδευσεν ἐκ Λουσῶν, ὅπου μετέβη εὐθὺς ὡς εἰδοποιήθη, εἰς Πάτρας ὁ διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου Καλαβρύτων ἰατρὸς κ. Χάμψας.

Ἂς σημειωθῇ, ὅτι οἱ εὑρισκόμενοι εἰς Ἄνω Λουσοὺς Ἀμερικανοὶ στρατιωτικοὶ — μετὰ τὸ ἀεροπορικὸν δυστύχημα, ὑπάρχει Ἀμερικανικὸν στρατιωτικὸν φυλάκιον εἰς τὸ ὡς ἄνω χωρίον — ἐξεδήλωσαν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματισθέντων παιδιῶν.

Πάντως, δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ ἐκδοχή, ὅτι ἡ χειροβομβὶς ἀνῆκεν εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς στρατιωτικούς, οἱ ὁποῖοι μετέβησαν εἰς τὴν περιοχὴν Λουσῶν διὰ τὸ ἀεροπορικὸν δυστύχημα.

ΕΡΓΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΕΙΣ ΥΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΛΠ.

Ὁ Ἀν. Στρ. Διοικητὴς Φρ. Πατρῶν, ταξίαρχος Γ. Κοτσαλῆς ἀνακοινοῖ ὅτι, κατόπιν ἐνεργειῶν του, ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἡ κατ' ἐξαίρεσιν κίνησις στρατιωτικῶν ὀχημάτων κατὰ τὰς Κυριακὰς διὰ τὴν μεταφορὰν στρατιωτῶν πρὸς δενδροφύτευσιν.

Παρακαλοῦνται οἱ διάφοροι σύλλογοι καὶ κοινότητες, αἵτινες ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν δημιουργίαν Πρασίνου, νὰ ἀποτανθοῦν εἰς τὸ ΚΕΤεΣ ἐγγράφως πρὸς προγραμματισμὸν τῶν ἐργασιῶν.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ

Η ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Ο ΟΜΙΛΗΤΗΣ, Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ἐπὶ τῶν ἐπεισοδίων τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου Σχολῆς, ὅπου ὡμίλησεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, πρέπει νὰ σημειωθοῦν τὰ κάτωθι :

Ἐν πρώτοις, μετὰ πολλῆς εὐγενείας καὶ λεπτότητος διετυπώθη ἐκ μέρους νεαροῦ ἐπιστήμονος ἀκροατοῦ — ἀσχέτως τῆς καταλληλότητος τῆς στιγμῆς — παράκλησις πρὸς τὸν ὁμιλητὴν διὰ τὴν ὑποβολὴν ἐρωτήματος. Ἀλλά, πρὶν κἂν διατυπωθῇ τὸ ἐρώτημα, ἄνδρες τῆς Γεν. Ἀσφαλείας, ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, ὥρμησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ διατυπώσαντος τὴν παράκλησιν καὶ μετὰ βιαιότητος, μὴ δικαιολογημένης, ἤρχισαν νὰ τὸν σύρουν πρὸς τὰ ἔξω. Μετ' αὐτοῦ ἐσύροντο καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν βιαίαν ἀποβολήν του. Τὸ θέαμα ἐδημιούργησε θλιβερὰν ἐντύπωσιν, πολλῷ μᾶλλον, διότι, καθ' ὅσον λέγεται, κατηνέχθησαν καὶ κτυπήματα. Τὸ πρᾶγμα τυγχάνει τελείως ἀδικαιολόγητον ὄχι μόνον διότι οὐδόλως ὑφίσταται ἀδίκημα, δικαιολογοῦν τὴν βιαίαν ἀποβολήν, ἀλλὰ καὶ διότι προσεβλήθη κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν καὶ ὁ ὁμιλητής, ὅστις ἀντελήφθη σαφῶς, ὅτι ὡμίλει εἰς αἴθουσαν ἀστυνομικοκρατουμένην. Θὰ ἠδύνατο, ἀναμφιβόλως, νὰ παρέμβῃ διὰ σχετικῆς δηλώσεώς του, ὅπως συνέβη τοῦτο καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χθεσινῆς ὁμιλίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Κορρέ, ὅστις ἐδήλωσεν, ὅτι εἶναι προθυμότατος νὰ ἀπαντήσῃ εἰς οἱονδήποτε ἐρώτημα. Ἡ τοιαύτη ἀντίθεσις, ἀντίθεσις ἀληθῶς δύο Κόσμων ὅλως διαφόρων πρὸς ἀλλήλους, ἐνεποίησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκούσαντας ἀμφοτέρους τοὺς ὁμιλητάς.

Ἀκόμη θλιβερωτέρα στάσις ἐδείχθη ἔναντι γυναικῶν, αἵτινες παρευρίσκοντο εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Γεν. Γραμματέως. Κατάπληξιν ἐδημιούργησεν ἡ ἀνάμιξις εἰς τὸ θέμα τοῦτο καὶ πολιτικῶν προσώπων, εἰς τὰ κελεύσματα τῶν ὁποίων ἐφαίνοντο ὑπείκοντα τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα. Μετὰ σκαιότητος, ὡς μᾶς κατηγγέλθη, θεωρούμενος ὡς πολιτικὸς παράγων τῆς πόλεως, ἐπετίθετο ἐναντίον γυναικῶν, τὰς ὁποίας, ἐνώπιον τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, προσεπάθει νὰ σύρῃ καὶ νὰ ἀποβάλῃ τῆς αἰθούσης. Σεμνοτάτη καὶ καθ' ὅλα ἀξιοπρεπὴς Κυρία, βιαίως ἐσύρετο καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς αἰθούσης, οἱ δὲ σύροντες αὐτὴν ἀντιπαρῆλθον ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ σιωπῶν-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ

ΕΝΤΟΝΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ «ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ»

Ἡ αἴθουσα τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας κατεκλύσθη τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ὑπὸ πλήθους συμπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὴν διάλεξιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ἕδραν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας, κ. Στυλ. Κορρέ, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε μὲ θέμα: «Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ ἡ Παιδεία».

Ἐξ ἄλλου, τὴν 6ην ἑσπερινὴν τῆς Κυριακῆς, εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου Σχολῆς Λαοῦ ὡμίλησεν ὁ δικηγόρος Ἀθηνῶν κ. Νικ. Ψαρουδάκης, ὁ ὁποῖος ἐσχολίασε μετὰ παρρησίας καὶ ἐπέκρινε τὰ τελευταῖα ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια. Καὶ ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ψαρουδάκη παρηκολουθήθη ἀπὸ πυκνότατον ἀκροατήριον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Κορρὲ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν τὸ κατωτέρω ψήφισμα:

«Ἐν Πάτραις σήμερον τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1965 ὁ εὐσεβὴς τῆς πόλεως τοῦ Πρωτοκλήτου λαὸς συγκεντρωθεὶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας, κατόπιν προσκλήσεως τῶν χριστιανικῶν καὶ λοιπῶν σωματείων τῆς πόλεως, ἀκούσας τοῦ εἰδικοῦ ὁμιλητοῦ περὶ τοῦ τεραστίου θέματος τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ δημιουργηθέντος μὲ τὴν ψήφισιν τοῦ περιβοήτου νέου ἐκπαιδευτικοῦ διατάγματος, ὁμοφώνως ψηφίζει:

1ον) Θεωρεῖ ὅτι τὸ ἐκπαιδευτικὸν νομοσχέδιον καταφέρει θανάσιμα πλήγματα κατὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ χριστιανικῆς θρησκείας καθὼς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων πλευρῶν κατηγγέλθη ἐφαρμοζόμενον δὲ θὰ ἀλλοιώσῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἕλληνος καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ τὸ ἔθνος ἐκ τῆς ὀρθῆς τροχιᾶς.

2ον) Παρίσταται ἀνάγκη ἀμέσου καταργήσεως τοῦ ἐκτρωματικοῦ νομοθετήματος καὶ συντάξεως νέου νόμου τῇ συνεργασίᾳ ὅλων τῶν ἁρμοδίων παιδευτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν παραγόντων, οἵτινες ὡς μὴ ἔδει παρεγνωρίσθησαν, σαφῶς δὲ νὰ καθορίζεται, ἐν αὐτῷ ὁ σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς τῶν ἑλληνοπαίδων, ὅστις κατὰ τὸ σύνταγμα δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλος εἰμὴ μόρφωσις τῶν νέων κατὰ τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη τὸ μάθημα δὲ τῶν θρησκευτικῶν χαρακτηρίζεται συνεπῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀγωγῆς ὡς βασικόν.

3ον) Νὰ γίνῃ κάθαρσις τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἐξ ὅλων τῶν στοιχείων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐκδηλωθῆ ὑλιστικῶς καὶ ἀντιχριστιανικῶς.

Πρῶτον δὲ νὰ ἀποπεμφθῇ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου ὁ γενικὸς αὐτοῦ γραμματεὺς κ. Παπανοῦτσος, τοῦ ὁποίου τὰ συγγράμματα βρίθουν ἀντιχριστιανικῶν ἰδεῶν.

4ον) Καλεῖ ὅλον τὸν Πατραϊκὸν λαὸν ὅπως ἀναλάβῃ ἱερὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ὑπονομευτῶν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀγρυπνεῖ καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ συγκροτήσῃ συλλαλητήριον, ἵνα ἐκφράσῃ ἐμφανέστερον τὸν πόθον τῆς ἀληθοῦς ἀναγεννήσεως τῆς Παιδείας.

5ον) Ἀποφασίζει τὸ παρὸν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα, τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν, τὸν ἐξοχώτατον κ. Πρωθυπουργόν, τὸν κ. ὑφυπουργὸν Παιδείας, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων.

Τὰ Χριστιανικὰ Σωματεῖα».

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ τ. βουλευτοῦ
κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΥ

Α΄

Πολὺ πλουσία καὶ ποικίλη, ἀλλοίμονον, εἶναι ἡ συγκομιδὴ εἰς ἀτυχίας καὶ πλήγματα κατὰ τῆς Χώρας, ἀπὸ ἠθελημένα καὶ ἀθέλητα ἀπειράριθμα λάθη τῆς κυβερνώσης παρατάξεως, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταλήψεως ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐξουσίας. Καὶ αἱ ἀτυχίαι καὶ τὰ πλήγματα αὐτά, ποὺ κατεφέρθησαν καὶ καταφέρονται συνεχῶς κατὰ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Λαοῦ, θὰ βαρύνουν δυστυχῶς, ἐπὶ μίαν περίοδον, διὰ τὴν ἐπανόρθωσίν των.

Δὲν γνωρίζει, συνεπῶς, κανεὶς πόθεν νὰ ἀρχίσῃ καὶ πῶς νὰ ἱεραρχήσῃ τὰ δεινά, ἀφοῦ καθένα ἀπ' αὐτὰ βαρύνουν καιρίως καὶ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸν τομέα του καὶ γιατὶ ὄχι πολλὲς φορὲς καὶ σὲ περισσοτέρους τομεῖς. Ἡ συνεχὴς παλινδρόμησις ἀπὸ τὰ ὑπεσχημένα, ἀλλὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπισήμως ἐξαγγελλόμενα ἑκάστοτε, ἡ ἔλλειψις αἰσθήματος εὐθύνης, ἡ ἀδίστακτος μεγαλορρημοσύνη, ἡ ἀνερμάτιστος οἴησις, ὁ αὐτοθαυμασμός, ἡ ἔλλειψις ὁμοιογενείας, αἱ πολλαπλαῖ φατρίαι, ἡ προσωρινότης προσπαθειῶν συγκολλήσεως τῶν συνεχῶς διϊσταμένων καὶ ἀλληλομαχομένων ἐνδοκομματικῶν παρατάξεων καὶ συγκροτημάτων, τὸ ἀσίγαστον πάθος ἀρχομανίας, ἡ πρωτοφανὴς κομματικὴ ἐμπάθεια, ἡ παντελὴς ἔλλειψις ἰδεωδῶν καὶ προγραμματισμοῦ, ἡ διατύπωσις μόνον θεωριῶν, ἡ ἀνυπαρξία ἐπαφῆς μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ κυρίως ἡ ἀσυδοσία ἐν παντὶ καὶ ἡ ὁπωσδήποτε ἐξοικονόμησις τῶν φίλα φρονούντων πρὸς τὴν κυβερνῶσαν παράταξιν ἀπροσοντούχων, εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα, ποὺ συνθέτουν τὴν εἰκόνα τῆς ἐνσκηψάσης κατὰ τοῦ Κράτους κυβερνητικῆς λαίλαπος.

Καὶ πάντα ταῦτα εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀνάγκην μιᾶς συνετοῦς καὶ νοικοκυρευμένης διακυβερνήσεως, ὥστε νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ μετὰ τόσου κόπου καὶ προσπαθειῶν γενομένη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς προηγουμένως, ἀνόρθωσις καὶ ἀνασυγκρότησις.

★

Εἶναι, δυστυχῶς, ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ κυρίως τὴν ἐπάρατον πολλαπλῆν Κατοχὴν εἰς ἀξιοθρήνητα χάλια, ἐρειπωμένη. Καὶ ὅταν, μετὰ τὴν... ἀναίμακτον ἀπελευθέρωσιν, κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὸ τῶν ἐπακολουθησασῶν Κυβερνήσεων πρὸς ἀνοικοδόμησιν, ἦλθε καὶ πάλιν ὁ δεύτερος «γῦρος» τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν, διὰ νὰ κρημνίσῃ ἐκ θεμελίων ὅ,τι διεσώθη καὶ ὅ,τι ἐπεχειρήθη νὰ ἀνοικοδομηθῇ.

Καὶ οὕτω, ἀρχίζει ἐκ νέου ἀπὸ τοῦ 1950 ἡ προσπάθεια ἐξ ὑπαρχῆς ἀνοικοδομήσεως. Ἀλλ' ἡ προσπάθεια αὐτὴ παραμένει μόνον προσπάθεια, μὴ δυνηθεῖσα ν' ἀποδώσῃ σχεδὸν οὐδὲν καὶ κυρίως ἐκ τῆς ἐλλείψεως πολιτικῆς σταθερότητος κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, ὅτε αἱ κυβερνήσεις διεδέχοντο ἀλλήλας. Καὶ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἀρχίζει μία συστηματική, σοβαρὰ καὶ σπουδαία ἐργασία πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνασυγκρότησιν αὐτῆς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ταυτίζεται μὲ τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς Χώρας τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως ὑπὸ τὴν πνοὴν καὶ καθοδήγησιν τοῦ ἱδρυτοῦ της Κων. Καραμανλῆ, ὡς Ἀρχηγοῦ της καὶ πραγματικῶς μεγάλου Ἡγέτου καὶ Ἀναμορφωτοῦ.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐγένετο πᾶν ὅ,τι ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατὸν νὰ γίνῃ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Λαοῦ καὶ ὠφέλιμον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τοῦτο οὐδεὶς καλῆς πίστεως ἄνθρωπος, ἀλλὰ πρὸ παντὸς Ἕλλην, δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ.

Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, τουτέστιν ἐκ τῶν ὑστέρων, εἶναι ἐνδεχομένως δυνατὸν νὰ παρατηρηθοῦν ἀνθρώπινα λάθη καὶ φυσικαὶ ἀτέλειαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα εἰς ἐπουσιώδεις τομεῖς. Λάθη ἐννοῶ, δυνάμενα νὰ παρατηρηθῶσι ὑπὸ τρίτων μὴ κομματικῶς συνδεομένων μὲ τὴν Ε.Ρ.Ε. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ λάθη, τὰ ὁποῖα δὲν ἀφοροῦν τοὺς ἀνωτέρω τρίτους. Εἶναι τὰ κομματικὰ λάθη καὶ αὐτὰ ἀφοροῦν μόνον τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν Ε.Ρ.Ε. Δὲν πρόκειται σήμερον περὶ τούτων. Ἕνα μόνον λέγομεν ὅτι παρὰ τῶν ἀντιθέτων κομματικῶς, ἀλλὰ προφανῶς κακοπίστων, παρὰ ταῦτα ἐτολμήθη νὰ ἀποκληθῇ ἡ Ε.Ρ.Ε. ὅτι τάχα ἐδημιούργησε κομματικὸν Κράτος! Ἐνῷ ἀσφαλῶς διὰ τὸ ἀντίθετον θὰ ἠδύνατο νὰ κατηγορηθῇ. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ε.Ρ.Ε. ὑπῆρχε πράγματι φρόνημα ἐλεύθερον καὶ σεβαστόν. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἦτο ἐλεύθερον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ κομματικὴ δρᾶσις. Καὶ δὲν ἐννοοῦμεν τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀσυδότου ἀνενδότου ἀγῶνος τοῦ μπαλκονιοῦ καὶ τῆς πλατείας, τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πεζοδρομίων, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς συκοφαντίας. Ἐννοοῦμεν τὴν κομματικὴν δρᾶσιν αὐτῶν τούτων τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν Προϊσταμένων πολλῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀντιθέτων κατὰ τὸ φρόνημα πρὸς τὴν Ε.Ρ.Ε.

★

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπὸ τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ ἰδίως εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐγκαταλείψεως ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἄλλοι δὲν ἐγκαταλείπουν καὶ ὅταν ἐγκαταλείπωνται ὑπὸ τῆς κομματικῆς των συνοχῆς καὶ αὐτοτελείας.

Τί λοιπὸν ἀφῆκεν ἡ Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν διάδοχόν της Κυβέρνησιν τῆς λεγομένης Ἑνώσεως Κέντρου; Ἂν μὴ τι ἄλλο, τοὐλάχιστον Κράτος συγκεκροτημένον, μὲ πλήρη ἡσυχίαν, σταθερότητα πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν καὶ ζηλευτὴν ἀσφάλειαν. Καὶ πέραν τούτου, ἕνα πολύτιμον θησαυρὸν εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους, ὅπως καὶ ὁ πλέον ἁπλοῦς, πλὴν συνετὸς οἰκογενειάρχης προσπαθεῖ νὰ ἔχῃ στὴν ἄκρην διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ σπιτιοῦ του. Καὶ ὅμως, ἀπὸ τοὺς ἀδιστάκτους, ἀλλὰ καὶ ἀνενδότους κατηγορήθημεν δι' αὐτό!

Πόσον ἔχουν ἀλλάξει εἰς ἔννοιαν καὶ σημασίαν καὶ αἱ λέξεις ἀκόμη ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ «Παραδείσου» τῆς Ἑνώσεως, λάθος, «Ἕνωσης Κέντρου». Λέγεται, ὅτι συνήθως περὶ ἠθικῆς καὶ τιμῆς ὁμιλοῦν οἱ ἀνήθικοι καὶ οἱ ἀνέντιμοι. Ἡμεῖς δὲν τὸ πιστεύομεν. Καὶ ἐρωτῶ: Πότε καὶ εἰς ποίαν ἐποχὴν διάδοχος Κυβέρνησις εὗρεν, ἐρχομένη εἰς τὴν Ἀρχήν, τὰ ἀνωτέρω, ἅτινα κατέλιπεν ἡ Ε.Ρ.Ε.; Καὶ διερωτῶμαι: Διατί αὐτὸς ὁ τόσον εὐτυχὴς κληρονόμος τόσων ἀγαθῶν, νὰ μὴ θελήσῃ περαιτέρω νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰ κληρονομηθέντα ἀγαθὰ καὶ ὁλοκληρώσῃ τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Λαοῦ; Διατί ἡ τόση ἔλλειψις φρονήσεως, ἀγαθότητος καὶ φιλίας πρὸς τὸν Λαὸν καὶ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα; Πρὸς τί ἡ ἀσύδοτος καὶ ἀσυνεπὴς σπατάλη τοῦ ἱδρῶτος, τοῦ αἵματος τοῦ Λαοῦ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν; Διατί αὐτὴ ἡ πολύμορφος ποικιλία μαγικῶν εἰκόνων, ποὺ ἐμφανίζει ἐν ἀναλύσει τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὡς κουμπάρον εἰς παλαιὰ βαπτίσια, ὅστις ἐξέρχεται μὲ τὰ ἀνὰ χεῖρας κέρματα χρημάτων καὶ τὰ ρίπτει εἰς τοὺς φωνασκοῦντας «νὰ μᾶς ζήσῃ» δικαίους καὶ ἀδίκους καὶ ὅποιος προλάβει παίρνει; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι τοῦτο κατάντημα καὶ πρωτοφανὲς δυστύχημα διὰ τὸν τόπον, τοῦ ὁποίου ἡγοῦνται τοιοῦτοι πολιτικοὶ ἡγέται;

Καὶ ὅμως, πόσην ἀπέραντον εὐτυχίαν εἰς τὴν Χώραν καὶ τὸν Λαὸν θὰ ἔφερε μία συνετὴ καὶ νοικοκυρεμένη συνέχισις τῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ εὑρεθέντος θησαυροῦ! Ἀλλὰ καὶ ποίαν δόξαν εἰς τοὺς σήμερον ἰθύνοντας, οἵτινες ἐὰν εἶχον συνοχὴν καὶ κόκκον μυελοῦ, θὰ εἰσέπραττον τοὺς καρποὺς τῆς ὁλοκληρώσεως! Καὶ θὰ ἐφέροντο ἐπὶ πτερύγων δόξης καὶ τιμῆς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ θὰ ἦσαν ἀληθῶς ἰσόβιοι κυβερνῆται εἰς τὴν Χώραν αὐτήν.

Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπροτίμησαν νὰ κατέλθωσι καὶ τὴν τελευταίαν βαθμῖδα τῆς κλίμακος τῆς πολιτικῆς μικρότητος μέχρι σημείου νὰ αὐτοδιαφημίζωνται, κορδακιζόμενοι μάλιστα, ὡς ἐκθεμελιωταὶ τοῦ Κράτους. Τάχα, τοῦ Κράτους τῆς Ε.Ρ.Ε. Καὶ κατέστη τοῦτο βίωμά τους. Μὲ οὐδὲν ἄλλο ἀσχολοῦνται μόνον μὲ τὴν κατεδάφισιν. Σκοπός των, ἡ ἐκθεμελίωσις. Ἀπασχόλησίς των, ἡ ἀνακάλυψις σκανδάλων τῆς ὀκατετίας. Καὶ ἠνάλωσαν ἐπὶ τούτῳ ὅσας δυνάμεις διέθετον. Διὰ νὰ ὀδύνῃ ὄρος καὶ τέξῃ μῦν. Ἐπίστευαν ἐν τῇ μικρότητί των ὅτι θὰ ὑπῆρχον ἀκατανόμαστα κομματικὰ ὄργια, κρίνοντες προφανῶς ἐξ ἰδίων. Ὅλως προσφυῶς δὲ ἀποδίδει τὴν εἰκόνα αὐτὴν μία χαρακτηριστικὴ λαϊκὴ φράσις· εἶναι τόσον γνωστή. Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν.

ΑΠ. ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΣ

ΕΥΘΥΝΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΕΙ Ο κ. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΘΕΜΑ

ΧΡΕΩΚΟΠΗΣΕΝ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ, 1.— Εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε χθὲς ὁ κ. Π. Πιπινέλης εἰς Μεσολόγγι, ὑπεγράμμισε κυρίως ὅτι:

Ὁ φόβος καὶ τὸ ἄσβεστον μῖσος κατὰ τῆς δεξιᾶς παραδίδει τὴν κυβέρνησιν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀριστερᾶς μὲ τὴν ἀφελῆ ὑστεροβουλίαν ὅτι χάρις εἰς διαφόρους ὑψηλὰς πανουργίας θὰ ἐξουδετερώσῃ κατόπιν ἐν τέλει τοὺς συνοιδοιπόρους της.

Μόνον ἀκόρεστος ἐμπάθεια ἀλλὰ καὶ ἔλλειψις εὐθύνης δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας νέαν ὀξύτητα (τῆς προτάσεως τῆς ΕΔΑ διὰ τὴν παραπομπὴν τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως ΕΡΕ εἰς εἰδικὸν δικαστήριον) τὴν ὁποίαν οἱ ἐχθροὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου ἀπεργάζονται ὑπὸ τὴν ἀδιαφορίαν ἢ ἐπίνευσιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἐπέκρινε μὲ δριμύτητα ὁ κ. Πιπινέλης τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν χρεωκοπίαν, ὅπως τὴν ἐχαρακτήρισε, τῆς κυπριακῆς της πολιτικῆς. Καὶ ἀνέφερε συγκεκριμένα τὴν περίπτωσιν τῶν χωρῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ συγκροτήματος, τοῦ ΝΑΤΟ, μεγάλου μέρους τῶν νοτιοαμερικανικῶν, τῶν ἀδεσμεύτων καὶ τῶν οὐδετέρων, ποὺ ἔχουν υἱοθετήσει τὰς τουρκικὰς ἀπόψεις περὶ δύο χωριστῶν κοινοτήτων καὶ τῆς «συμπεφωνημένης λύσεως».

Ὁ ὁμιλητὴς κατελόγισεν ἐπίσης εὐθύνας εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ τὸ σφάλμα τῆς τῆς στροφῆς της πρὸς τὴν Μόσχαν.

Καὶ ὑποστηρίζει ὅτι συνεπείᾳ τῶν γεγονότων τοῦ Δεκεμβρίου 1963 ἔχει πραγματοποιηθῆ «ντὲ φάκτο» ὁ διαμελισμός, ἀναφέρει δὲ περικοπὴν σχετικῆς ἐκθέσεως τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε., πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἀσφα-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ